

17. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

RAZDIJELI ONIMA KOJI SU POSJEDALI KOLIKO SU GOD HTJELI.

U ono vrijeme: Ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uzide na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan.

Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: »Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?« To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip: »Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.« Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: »Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?« Reče Isus: »Neka ljudi posjedaju!« A bilo je

mного trave na tome mjestu.

Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica – koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: »Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!« Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali.

Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: »Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!« Kad Isus spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

ZNAO JE ŠTO ĆE UČINITI

Gospodine, kruše života!

Nahrani narod svoj, pruži nam utjehu i snagu svoga kruha! Narod je tvoj bio u pustinji gladan. Pustinja nas života neprestano prati, gladni smo kruha i riječi. Dođi i u naše pustinje, otkrij i naše čežnje, utaži i našu glad, ublaži svaku žeđ! Sam preuzimaš brigu za svoj narod u pustinji. organiziraš sve, propituješ sve mogućnosti, a ipak sam sve znaš!

Ti znaš što ćeš učiniti! Ti znaš da trebaš ljubiti, da trebaš pomoći, da trebaš nahraniti! Sve znaš što te čeka, što moraš činiti! Jer, tvoje je poslanje ljubav, tvoj je život služenje, tvoj je smisao volja Očeva, tvoja je bit naše spasenje!

Dođi, Isuse, i danas i obilno nas obdari kruhom života! Obdari nas kruhom i neka pretekne za sve koji su gladni, za sve kojih nema na tvojim misama, a čekaju kruh,

hranu da prežive. Neka pretekne od ovoga našeg stola, a nas nahrani da možemo biti hrana drugima! Daruj nam svoga kruha da i sami postanemo kruh koji se lomi, kruh svima onima koji trebaju svjetlo, istinu, život!

Dođi, Isuse!

Neka nas snaga tvojeg kruha tako ponese da shvatimo tajnu toga kruha. Neka nas ponese želja da te učinimo kraljem! Ali, Isuse, da te učinimo kraljem svojih srdaca! Kraljem koji će imati prolaz u dubinu našega života, koji će

smjeti mijenjati naše sebične navike i učiniti nas prikladnim da drugima umnažamo kruh radosti i ljubavi, hranu mira.

Isuse, nemoj se od nas povlačiti, nemoj od nas otići. Možda još uvijek i mi želimo samo malo materijalnog kruha i mira, ali te danas iskreno molimo i za obraćenje, novu kvalitetu nesebičnog života da bi prije kruha svagdanjeg među nas došlo tvoje kraljevstvo! Bilo ih je mnogo koji su se nasitili.

Ti, Isuse, imaš hrane dovoljno da nahraniš sve ljude svijeta! Imaš ljubavi da ogriješ sva ljudska srca! Velikodušan si u darivanju koje ne pozna granica! Hvala ti, Isuse!

Neka nas tvoje zahvaljivanje Ocu nad tajnom ovog kruha otvori za ono čudo koje se i danas ostvaruje svaki puta kada blagujemo u euharistiji kruh vječnoga života!

fra Zvezdan

SV. LOVRO BRINDIZIJSKI

Rodio se u Brindiziju, 22. srpnja 1559. Umro je istog dana i mjeseca 1619. godine u Lisabonu. Prošao je obrnutu putanju sv. Antuna, iz Italije u Portugal. Čudo je toliko je taj Božji čovjek putovao i toliku je svetost, unatoč tome, postigao. Stara je naime riječ: «Qui peregrinantur, raro sanctificantur.» To jest: «Koji mnogo putuju, rijetko se posvećuju.» Ali i tu se iskazala franjevačka svetost «na putu» u kojoj su se odlikovali - od samoga sv. Franje - toliki naši sveci.

Uz svestranu opću teološku naobrazbu poznavatelj je biblijskih jezika - hebrejskoga, grčkoga i sirskeg. Stekao je to po prirodnom daru za jezike, ali i izvanrednom marljivošću, a sam je to pripisivao osobito daru Blažene Djevice Marije koju je djetinjom pobožnošću

ljubio i štovao.

Njegova je smrt odjeknula po svoj Europi, te su se po svim većim gradovima za nj služile svečane zadušnice. Blaženim ga je proglasio Pijo VI. godine 1783. a svetim Leon XIII. godine 1881. Zbog tog silnog apostolskog žara, potvrđena svetošću života, a na temelju izvanrednih teoloških zasluga za očuvanje vjere, u Kapucinskom je redu i u Crkvi sazrijevala misao da je zavrijedio naslov crkvenoga naučitelja. Za to se, uz druge, zauzeo cijeli njemački episkopat, i to u najteže, Hitlerovo vrijeme (1941.) te papinska univerza Gregorijana u Rimu 1949. godine.

Naš je sv. Lovro bio neumorni proučavatelj i propovjednik Božje riječi. U jednoj propovijedi o snazi Božje riječi - kad god je slušamo u propovijedi ili je molitveno čitamo u Svetom pismu - Lovro ovako zbori:

“Božja je riječ svjetlo razumu, vatra volji, da bi čovjek mogao Boga spoznati i ljubiti. Unutarnjem čovjeku, koji po milosti živi Božjim Duhom, ona je kruh i voda, ali kruh koji je slađi od meda i saća, i voda koja je bolja od vina i mlijeka. Duši je duhovna riznica zasluga, i zato je nazvana zlatom i nadasve vrijednim dragim kamenom. Ona je malj protiv tvrdokornog ostajanja srca u manama, a protiv tijela, svijeta i đavla, mač što odsijeca svaki grijeh.”

fra Bonaventura Duda

IZ PORUKE SVETOGA OCA FRANJE ZA 4. SVJETSKI DAN DJEDOVA, BAKA I STARIJIH OSOBA

Draga braćo i sestre!

Bog ne napušta svoje djece, nikada. Ni u podmaklim godinama i kad tjelesne sile slabe, kad kosa posijedi i društvena se uloga smanjuje, kad život postaje manje produktivan i prijeti da se čini beskorisnim. On ne gleda na vanjštinu (usp. 1 Sam 16, 7) i ne oklijeva odabrati one koji se mnogima čine beznačajnima. On ne baca nijedan kamen; naprotiv, „stariji“ je kamen siguran temelj na koje se „novi“ može staviti kako bi zajedno tvorili duhovnu kuću (usp. 1 Pt 2, 5).

Cijelo je Sveto pismo priča o Gospodinovoj vjernoj ljubavi, iz koje proizlazi utješna sigurnost: Bog nam nastavlja iskazivati svoje milosrđe, uvijek, u svakoj životnoj dobi i u svakoj situaciji u kojoj se nalazimo, pa i u našim izdajama. Psalmi su puni divljenja ljudskog srca pred Bogom koji brine za nas unatoč našoj malenosti (usp. Ps 144, 3-4); uvjeravaju nas da je Bog svakog od nas sazdao već u majčinoj utrobi (usp. Ps 139, 13) i da neće napustiti naš život ni u podzemlju (usp. Ps 16, 10). Možemo, dakle, biti sigurni da će nam biti blizu i u starosti, tim više što je u Bibliji starenje znak blagoslova.

Na ovaj Četvrti svjetski dan posvećen njima, ne propustimo pokazati nježnost

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 29. srpnja

sv. Marta

UTORAK, 30. srpnja

sv. Petar Krizolog, biskup i crkveni naučitelj

SRIJEDA, 31. srpnja

sv. Ignacije Lojolski

ČETVRTAK, 1. kolovoza

sv. Alfonz Marija de'Liguori, biskup i crk. n.

PETAK, 2. kolovoza

GOSPA OD ANĐELA - Porcijunkula

SUBOTA, 3. kolovoza

bl. Augustin Kažotić, biskup

NEDJELJA, 4. kolovoza

18. nedjelja kroz godinu

sv. Ivan M.Vianney

djedovima, bakama i starijim osobama u našim obiteljima, posjećujemo one koji su klonuli duhom i više se ne nadaju da je drugačija budućnost moguća. Sebičnom stavu koji vodi u odbacivanje i usamljenost suprotstavimo otvoreno srce i radosno lice onoga koji ima hrabrosti reći: „Neću te ostaviti!“ i izabрати drugačiji put.

Neka moj blagoslov, praćen molitvama, stigne do svih vas, dragi djedovi, bake i starije osobe, i do onih koji su vam blizu. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene.

Rim, Sveti Ivan Lateranski,

25. travnja 2024.

FRANJO

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. **Utorkom, četvrtkom i petkom** u 9 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom nema svete mise.